

Sygn. akt VI Ka 470/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Waldemar Masłowski (spr.)

Sędziowie SR del. do SO Grzegorz Stupnicki SO Andrzej Wieja

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 25 listopada 2014r.

sprawy **E. L.**

oskarżonego z art. 267 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 3 lipca 2014 r. sygn. akt II K 539/13

uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego E. L. i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Bolesławcu do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 470/14

UZASADNIENIE

E. L. został oskarżony o to, że w dniu 4 stycznia 2013r. w W., powiatu (...), uzyskał bez uprawnienia informację dla niego nie przeznaczoną, otwierając zamknięte pismo Sądu Rejonowego w Bolesławcu, czym działał na szkodę A. L.,

tj. o czyn z art. 267§1 k.k.

Sąd Rejonowy w Bolesławcu wyrokiem z dnia 3 lipca 2014r. w sprawie o sygn. akt II K 539/13:

I uniewinnił oskarżonego E. L. od popełnienia czynu z art. 267 § 1 k.k. opisanego w części wstępnej wyroku;

II na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. kosztami procesu obciążył Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator, który zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego, to jest przepisu art. 268 § 1 k.k., poprzez jego niesłuszne niezastosowanie i nie uznanie oskarżonego E. L. za winnego popełnienia przestępstwa z tego artykułu, polegającego na znacznym utrudnieniu w zapoznaniu się A. L. z istotną informacją, poprzez odebranie adresowanego do niej pisma z Sądu Rejonowego w Bolesławcu, który to czyn należało przypisać oskarżonemu nie wychodząc poza granice oskarżenia, co skutkowało niesłusznym uniewinnieniem oskarżonego od zarzucanego mu czynu.

Stawiając powyższe zarzuty wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna.

Sąd Rejonowy przeprowadził w sposób prawidłowy postępowanie i dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych sprowadzających się do tego, że brak było dowodów na to, że E. L. w dniu 04.01.2013r. uzyskał bez uprawnienia informację dla niego nie przeznaczoną otwierając zamknięte pismo z Sądu Rejonowego w Bolesławcu kierowane do A. L.. Prawidłowo też ustalił, że w dniu 04.01.2013r. oskarżony nie będąc do tego uprawniony odebrał pismo z Sądu Rejonowego w Bolesławcu kierowane do A. L., nie przekazał jej tego pisma i nie poinformował jej, że korespondencję z Sądu odebrał.

Słusznie też tym samym Sąd Rejonowy uznał, że nie można przypisać oskarżonemu popełnienia przestępstwa z art. 267 § 1 kk lecz ewentualnie przestępstwo kwalifikowane z art. 268 § 1 kk. Sąd Rejonowy błędnie jednak doszedł do przekonania, że przypisanie oskarżonemu przestępstwa art. 268 § 1 kk byłoby wyjściem poza granice oskarżenia. Oczywistym jest, że oskarżony nie może być zaskakiwany w procesie nowym ukształtowaniem czynu tj. jego opisu i kwalifikacji prawnej ale dotyczy to jedynie sytuacji wyjścia poza granice skargi. Tymczasem w rozpatrywanej sprawie taka sytuacja nie ma miejsca. Wbrew stanowisku Sądu Rejonowego zachodzi w rozpatrywanej sprawie nie tylko tożsamość podmiotów tj. oskarżonego i pokrzywdzonej ale i tożsamość miejsca tj. W., tożsamość czasu tj. 04.01.2013r. (to tego dnia oskarżony zgodnie z zarzutem miał otworzyć korespondencję przeznaczoną dla A. L. i przeciw tego samego dnia odebrał przesyłkę przeznaczoną dla pokrzywdzonej a nie w okresie do 22.01.2013r.). Zachodzi także tożsamość przedmiotu ochrony prawnej tj. ochrona informacji. Tożsamość zamiaru sprawy jest także identyczna. Oskarżony odbierając bez uprawnienia korespondencję z Sądu skierowaną do A. L. czy otwierając ją miał ten sam zamiar tj. uniemożliwienie zapoznania się z tą korespondencją przez pokrzywdzoną. Świadczy o tym właśnie treść smsa z dnia 22.01.2013 roku na, który wskazuje Sąd Rejonowy. Obszarem wspólnym znamion przestępstwa z art. 267 i 268 kk jest wreszcie takie zachowanie, z którego wynika „przejęcie” korespondencji nie przeznaczonej do sprawy bez uprawnienia do jej odbioru co ewentualnie prowadzi do niemożliwości zapoznania się z jej treścią. Gdyby oskarżony korespondencji tej nie odebrał nie miałby możliwości zapoznania się z jej treścią.

Tym samym Sąd Okręgowy podzielając stanowisko apelującego na podst. art. 437 § 2 kpk zaskarżony wyrok uchylił a sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu w Bolesławcu do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji przeprowadzi postępowanie dowodowe tylko w niezbędnym zakresie korzystając szeroko z normy art. 442 § 2 kpk, dokona prawidłowej oceny dowodów, ustali prawidłowy stan faktyczny i rozważy, czy oskarżony dokonał czynu z art. 268 § 1 kk.

k.w.